

רוח הדישה במפרשי קבוצת ד"ר אלדד

"כן — לארץ ישראל" דנה אם לאמץ לעצמה צביון של תנועה פוליטית * "העובדה שמלחמת ששת הימים היתה כפויה עלינו ולא באה מתוך רצון שחרור המולדת היא הסיבה למשבר אצלנו" * "חרות" מעמידה הכל על בסיס פרלמנטרי ואין היא פועלת די כדי להפעיל לחץ בעם

מאת מ. מייזלס

התפתחויות המדיניות האחרונות הפיתו רוח הדישה במפרשי קבוצה פוליטית קיצונית הונשאת את השם "כן — לארץ ישראל" קבוצה זו הופיעה ברשימה עצי מאית בבחירות לכנסת השביעית בראשותו של ד"ר ישראל אלדד (שייב) וזכתה ב-7500 קולות בלבד. היא מוציאה בקביעות בטאון משלה. היא פועלת בקרב סמו-דנטים ונוער. באהרונה היא ערכה כנס בתל-אביב. עתה היא דנה אם לאמץ לעצמה צביון של תנועה פוליטית מאורגנת או להמשיך בדרך הסברתית-חינוכית.

מדוע הוא שוקל הקמת גוף אקטיוויסטי מאורגן שיחתור לאותה מטרה?

הוועד הציבורי למניעת גי-סיגה והתנועה למען ארץ ישראל השלמה הם גופים שנוצרו אד הוק — טוען ד"ר אלדד. הנסיס שלהם הוא קואליציה של גרעינים שונים. לגוף שלנו יש בסיס אידיאי מבוסס והוא לא רק גוף שקם אד הוק נגד נסיגה. זהו המשך של הגוף "סולם". היינו בעד שלמות הארץ לפני מלחמת ששת הימים.

הלב והראש

ותנועת החרות — לא? האם קיים במוכן זה שוני ביניכם לבין תנועת החרות? תנועת החרות — כן. אבל לא במסגרת גח"ל — השיב ד"ר אלדד. אנו חושבים, ש"עצם העובדה שמלחמת ששה הימים ושחרור השטחים היו כפויים עלינו ולא באו מתוך רצון שחרור המולדת, היא הסיבה העמוקה למשבר אצלנו. מה שאינו בלב, גם אינו בראש. ועל כן הלשון מגמגמ"

ביניכם לבין תנועת החרות או לא?

אינני סבור שיש שוני אי-דיאי — השיב ד"ר אלדד. יש שוני בטקטיקה, תנועת החרות מעמידה הכל על בסיס פרלמנטרי בלבד, ואין היא פועלת די כדי להפעיל לחץ בעם. רק כעת החליטה לצאת לרחוב. אילו הקדימה לעשות זאת, היתה מונעת החרדות של הממשלה. היה משגה, כשתנועת החרות הסכימה לקבל את החלטת מעצת הכנסת, צעד זה נהפך למכשול פוליטי גדול, אך אין אנו באופוזיציה לתנועת החרות. אין אנו אפילו באופוזיציה לרוג'רס וליארינג. אין לי ויכוח עם גוים, יש לי ויכוח עם הממשלה. טיעונה של גולדה, שאין אנו רוצים בכל כך הרבה ערבים הוא טיעון צבוע. וענין סיני הוכחה לכך, מכיוון שבסיני אין בעיה דמוגרפית. אם רוצים להתייזר את סיני, מכיוון שאין זה שטח היסטורי שלנו, מדוע רוצים להתזיר את יהודה ו? שומרון?

האם יש לך פתרון של שלום? — שאלתי. אם יש לכם עמדה כזו, כיצד אתם רואים את הפתרון למצב בי-איזורנו?

אמרתי ואני חוזר ואומר: הפתרון הוא או מדינת ארץ-ישראל או מדינת ישמעאל — הטעים ד"ר אלדד. זוהי בעיה של מי ינצח: הם או אנחנו. הם לא פסקו להביע דעתם שהם רוצים רק בדרך זו. וזו, כנראה, הדרך היחידה אם אנו רוצים בארץ-ישראל.

מת' והמפות הן מגומגמות. מכיוון שלא היתה שלמות בלב, לא יכולה להיות תמיכה מלאה בשלמות הארץ. אנו עדים בימים אלה להת-מרטנות הטקטיקה של הממ"ש. הנסיגות הטקטיות הביאו להמשך הלחץ, אם גולדה מאיר חשבה שהנוסח החדש, שנתנה ל"טיימס" הוא חשוב וטוב מבהינה טקטית, כבר ברור שלא הצליחה בכך. מכיוון שיבאמריקה כבר טוענים, שתביעותיה הן מגומגמות.

"הצלחנו" עד כדי כך, ש-היום אבא אבן הוא מחרחר מלחמה וסאדאת הינו רודף שלום — מלגלג ד"ר אלדד. מדוע נכשלנו בתכסיסים אלה? מכיוון שלא היתה מטרה מוחשית ברורה. גם טקטיקה גמישה היא דבר טוב, אך רק כשיודעים מה שרוצים. כשאין יודעים, מה שרוצים, הטקטיקה מחבלבלת. האויב יודע מה שהוא רוצה, הוא רוצה בחיסולה של ישראל, על כן הוא יכול אפילו לניקוט בטקטיקה של הכרה בישראל. העתון "אהרם" כתב, כי הסכם השלום, שסאדאת מציע אותו, הוא שלב בהשגת המטרות הערביות, וצריך ל-האמין לו. הם היו נאלצים לנקוט בטקטיקה כזאת, מ-כיוון שלא ראו דרך אחרת לקבל בחזרה מה שהפסידו, בעוד שלנו אין שום הכרה לוותר.

שוני בטקטיקה

חורתי לשאלתי: יש שוני